

แบบอย่างของบริคัม ยังค์

การสนทนา 1

ความท้าทายของการพูดต่อหน้าสาธารณชน

เริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามดังต่อไปนี้:

- ท่านรู้สึกอย่างไรกับการพูดต่อหน้าสาธารณชน? เพราะเหตุใด?

อ่านหรือสรุปข้อความต่อไปนี้:

ความท้าทายที่ใหญ่หลวงที่สุดอย่างหนึ่งของบริคัม ยังค์คือการพูดต่อหน้าสาธารณชน ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนที่ยอดเยี่ยเรื่องภาษาเท่าที่มนุษย์จะเป็นได้” (ใน *Journal of Discourses*, 5:97) ท่านนึกถึงตอนที่รับบัพติศมาได้เพียงหนึ่งสัปดาห์ เมื่อท่านเฝ้ารอผู้พูดสี่ท่านที่มีประสบการณ์ซึ่งเป็นสมาชิกของศาสนจักรมาสั่งสอน แต่พวกเขาไม่มา ท่านกล่าวว่า:

ข้าพเจ้าเป็นเพียงเด็ก การพูดต่อหน้าสาธารณชนและความรู้เกี่ยวกับโลกเป็นเรื่องที่น่ากังวล แต่พระวิญญูญาณของพระเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้ารู้สึกประหนึ่งกระดุกของข้าพเจ้าจะเผาผลาญอยู่ในตัว ข้าพเจ้าเว้นแต่ข้าพเจ้าพูดกับผู้คนและบอกพวกเขาถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็น ได้ยิน และเรียนรู้—สิ่งที่ข้าพเจ้าประสบและชื่นชมยินดี และคำปราศรัยครั้งแรกที่ข้าพเจ้าสั่งสอนใช้เวลากว่าหนึ่งชั่วโมง ข้าพเจ้าอัปภาคและพระเจ้าทรงเติมเต็มให้ (Brigham Young, ใน *Journal of Discourses*, 13:211)

- อะไรเป็นสิ่งที่ยากเกี่ยวกับสิ่งที่บริคัม ยังค์ทำ?

เชื้อเชิญให้นักเรียนอ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:5–6 (ดู อพยพ 4:12; สุภาษิต 16:1 ด้วย) จากนั้นให้ถามว่า:

- ประสบการณ์ของบริคัม ยังค์เกี่ยวข้องกับข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้อย่างไร?
- ท่านเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าที่จะช่วยท่านได้?

แบ่งปันว่าท่านรู้สึกอย่างไรกับการวางใจพระเจ้าและเต็มใจแบ่งปันสิ่งที่ท่านรู้

การสนทนา 2

การเสียดสีของบริคัมเพื่อรับใช้

เริ่มโดยถามคำถามทำนองนี้:

- การรับใช้งานเผยแผ่ต้องเสียดสีอะไรบ้าง?

อ่านหรือสรุปข้อความต่อไปนี้:

ในปีเดียวกันกับที่บริคัม ยังค์รับบัพติศมา ภรรยาของท่านสิ้นชีวิตในการเสียดสีครั้งใหญ่ ท่านจัดการดูแลลูกสองคนและรับใช้งานเผยแผ่ที่นิวยอร์กและแคนาดาตอนบน ที่ซึ่งท่านให้บัพติศมาหลายคน

หลังจากรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาราวหนึ่งปี บริคัมพูดถึงการมาถึงเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอว่า:

หากคนใดที่เคยไปร่วมกับวิสุทธิชนยากจนกว่าข้าพเจ้า—นั่นเป็นเพราะเขาไม่มีอะไรเลย . . . ข้าพเจ้ามีลูกสองคนต้องดูแล . . . ข้าพเจ้าเป็นพ่อหม้าย . . . [ข้าพเจ้าไม่ได้] สวมรองเท้าสักคู่ ยกเว้นรองเท้าบูทที่ขีมนมา ข้าพเจ้าไม่มีชุดกันหนาว ยกเว้นเสื้อคลุมทำเองที่ข้าพเจ้ามีเมื่อสามหรือสี่ปีที่แล้ว . . . ข้าพเจ้าเดินทางสั่งสอน และมอบทรัพย์สินของข้าพเจ้าทุกดอลลาร์ (คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยังค์ (1997), 243)